

תת"ע 2432/09/22 - מדינת ישראל נגד סלמאן שאמי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2432-09-22 מדינת ישראל נ' שאמי
תיק חיצוני: 10501078330

כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
סלמאן שאמי	נאשם

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 10.5.21, של נהיגה בכביש המחולק לנתיבים שבהם סומנו חיצים המובילים לצומת, כאשר הנאשם יצא מהצומת שלא בכיוון החץ שסומן בנתיב ממנו נכנס הנאשם לצומת, כך זאת בניגוד לתקנה 36 (ד) לתקנות התעבורה.
2. בדיון שהתקיים ביום 5.3.23, התקיימה ישיבת הקראה ראשונה, במסגרת העלה ב"כ הנאשם טענת התיישנות. באותה ישיבה התבקשה המאשימה להגיש את אישורי המסירה אשר ברשותה, לצורך העלאת טענות הנאשם. ב"כ הנאשם הגיש את טיעונו בכתב ולאחר שהומצאו אישור המסירה, השלים טיעונו.
3. לטענת הנאשם, מדובר באכיפה שבוצעה באמצעות אמצעים אלקטרוניים, ולכן היה על המאשימה להגיש כתב אישום תוך 4 חודשים בהתאם לסעיף 225 (א1) לחוק סדר הדין הפלילי, תוך הפניה לסעיף 27 א' לפקודת התעבורה. לשיטת ב"כ הנאשם, הבקשה להישפט התקבלה במשטרה ביום 28.6.21 ולכן היה עליה להגיש את כתב האישום עד ליום 28.10.21, קרי, 4 חודשים לאחר מכן. אישור המסירה אשר הומצא על ידי המאשימה, מיום 6.4.22, הינו הזימון לבית המשפט, הינו מעבר ל-4 החודשים במסגרתם היה על המאשימה להגיש כתב אישום, כך שחלה התיישנות.
4. ב"כ המאשימה טען בדיון מיום 5.3.23 כי מדובר בעבירה המצולמת על ידי שוטר בשר ודם, כך שההתיישנות הינה שנה ולא 4 חודשים, כך שלפי אישורי המסירה שצורפו, לא חלפה שנה.
5. סעיף 225 א (א1) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי "היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 א או 1א27 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום,

ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2);"

סעיף 27א לפקודה, אליו מפנה החוק, מתייחס לצילום שנעשה בדרך שנקבעה בתקנות, במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר.

6. דין טענת ההתיישנות להידחות.

7. בניגוד לצילום במצלמה אוטומטית, מי שצילם את העבירה הנטענת, הוא שוטר שמילא דו"ח מפורט, כך שהשוטר יוכל להעיד על ביצוע העבירה ולתמוך את עדותו בצילומים אותם הוא צילם ואף הסביר, במזכר, כיצד ביצע את התצלום.

8. מטרת סעיף 27א' לפקודה, המתייחסת, בין היתר, לצילום שנעשה על ידי שוטר, היתה להכשיר קבילות צילומים ולא ליצור הגבלות וסייגים שיקשו על בירור העבירה.

9. בעפ"ת (י-ם) 40062-01-19, מדינת ישראל נגד אליעזר זמל, , ציין בית המשפט כי "**במקרים בהם החשד לביצוע העבירה מבוסס על צילום בלבד, לא עתיד להעיד בבית המשפט עד ראיה לאירוע. במקרה כזה, לא תעמוד לנאשם אפשרות לחקור עד ראיה בחקירה נגדית על נסיבות האירוע, לעמוד על פרטיו ולהתגונן מפניו. לכן, יש הגיון וטעם לחייב את התביעה להגיש את כתב האישום בתוך פרק זמן קצר, על מנת לאפשר לנאשם להתגונן**". פסק הדין אכן מתייחס לצילום שנעשה על ידי שומר דרך, אולם קביעתו של בית המשפט, לגבי ההגיון העומד מאחורי קביעת תקופת התיישנות קצרה, אינה חלה רק למקרים בהם צולמה העבירה על ידי שומר דרך, אלא, כפי שגם נאמר- נלקחת בחשבון האפשרות של הנאשם להתגונן כראוי, למשל באמצעות חקירה נגדית של שוטר שראה את ביצוע העבירה וצילם אותה.

10. במקרה שלפני השוטר חזה בביצוע העבירה שנעשתה לכאורה, ותיעד אותה. הוא יוכל להיחקר על הצילום ועל אשר ראה. משכך, תקופת ההתיישנות במקרה דנן היא שנה, מועד שטרם חלף ממועד הגשת הבקשה להישפט ועד מועד משלוח כתב האישום.

11. לאור זאת, דין הבקשה להידחות. במועד ההקראה שנקבעה, תינתן תשובה לכתב האישום.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"ג, 24 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.